

PROSLOV DĚKANA KATEDRÁLNÍ KAPITULY
Dr. Zdeňka Mareše, Th.D.,
při instalaci 6. prosince 2012
v kostele Obětování Panny Marie v Č. Budějovicích

Vaše Excellence, nejdůstojnější Otče biskupe,

nejenom jménem svým, ale i jménem zde přítomného kustoda kapituly, Vám chci poděkovat za dnešní řádně provedenou instalaci, jak to vyžadují Stanovy Katedrální kapituly. Plně obsazená kapitula, včetně tzv. dignit, může plnohodnotně naplňovat své poslání a to nejen při liturgii, ale především jako společenství kněží, kteří jsou oporou svému biskupovi.

Čas od času, Otče biskupe, moudře připomínáte, vycházejíc ze své osobní zkušenosti a znalostí, že v kdysi komunistickém Československu někteří členové kapitul selhali, šlo jim vlastní privilegia, slávu a moc; to je i důvodem - jak říkáváte - k určité rozpačitosti při jmenování nových kanovníků. Nechceme se však dívat jen na posledních několik desetiletí. My chceme vidět celou dlouhou tradici církve, a řekl bych i v našem případě, tradici místní církve českobudějovické, k níž Katedrální kapitula patří; vždyť je stejně stará jako diecéze sama!

Ano, bylo jistě mnoho nehodných kněží a kanovníků, tak jako i v dějinách církve bylo i mnoho nehodných biskupů, i mnoho kardinálů, ba dokonce, i v dlouhé řadě papežů bychom našli takové, co se zpronevěřili tomu, co nazýváme „munus Petrinum“ (Petrův úřad).

Důležité pro nás všechny je, k čemu se chceme hlásit a na co v té dlouhé a živé tradici církve chceme navazovat. Kdo by spočítal zástup těch věrných svatého života, ať již kněží, biskupů, kardinálů, papežů - ale i kanovníků. Nejsou třeba na oltářích, protože působili skrytě, pokorně, věrně a v tichosti. A to platí i v případě naší Katedrální kapituly, k níž patří jména jako: prof. Josef Novák (1767-1844), morální teolog Josef Leeb (1788-1857), Vojtěch Lidmanský (1795-1858), biblista Jan Körner (1788-1853), ThDr. Vojtěch Mokřý (1804-1882), pastoralista ThDr. František Jechl (1810-1865), Josef Hais (1829-1892), Adolf Rodler (1843-1912), prof. fund. teologie Antonín Málek (1850-1924), církevní historik Johann Praschl (1872-1939) či mimořádný svědek víry, kapitulní vikář Jan Cais (1878-1950).

Tak by se dalo pokračovat dál a dál – ti všichni patří k vynikajícím osobnostem naší kapituly. Tím chci říci, že máme na co navazovat a chceme tak činit s vědomím, že stojíme na stráži hodnot evangelia.

Cítíme to jako závazek, k jehož naplňování si vyprošujeme přímluvu sv. Mikuláše. On tolik proslul mimořádnou štědrostí, dobrotou, ale i pevnou vírou! Ano, právě prožíváme s celou univerzální církví „rok víry“ a tak se tento světec, jakožto účastník nicejského koncilu (325), kde se utvářelo a formulovalo „Vyznání víry církve“, stává i pro nás výzvou k následování. Kéž sv. Mikuláš, patron katedrály a kapituly, zůstává i nadále naším mocným přímluvcem! Kéž celá naše diecéze vzkvétá pod jeho mocnou ochranou a na jeho přímluvu!